

CAMINS OBERTS

Passar la nit del lloro

Estimats diocesans:

A tothom li ha passat. Hi ha escenaris vitals que ens treuen la son. «Com faré això? Com anirà aquesta proposta? Com explicaré allò que em porta de corcoll?». En aquests temps plens d'incerteses, se n'hi suma una més: la pastoral. Equivocar-se és humà. No agrada, és incòmode. Evitar l'error i instal·lar-se en un quietisme pastoral revestit d'una falsa prudència pot ser mortífer. Voldria, doncs, en aquesta jornada de la Infància Missionera i l'inici de l'Octavari de Pregària per la Unitat dels Cristians, aprofundir en aquella expressió ben coneguda: «passar la nit del lloro».

La dita ens recorda que, de vegades, no hem pogut dormir. Hi ha maldecaps que ens acompanyen tota la vida, i alguns arriben a inquietar-nos molt. De fet, però, les preocupacions provenen d'un acte de responsabilitat. Això és el que voldria aprofundir. El terme *responsabilitat* no està de moda; tothom reclama els seus drets i oblida una mica els seus deures, les seves responsabilitats. Els qui són conscients del que viuen poden tenir, amb facilitat, un zel intens i òptim, que els convida a ser conseqüents. Reclamo que, en la nostra missió, tinguem aquest atac de coherència entre el que diem, el que fem i el que proposem.

Aquest desig de viure la comunió entre germans cristians provinents de diferents confessions provoca neguits. El dolor que provoca la manca d'unitat és cert i no agrada. Viure la unitat en la diversitat és un repte molt actual. De la mateixa manera, el fet d'entendre tota la nostra vida com a missió, des de la infància, també és un gran desafiament que ens convida a madurar, cadascú al seu ritme,

sense oblidar que tots som capaços de rebre i comunicar l'Amor de Déu.

Per què, doncs, angoixar-se quan les propostes missioneres no arriben a bon port? O, encara més, per què trigar tant a gaudir del do de la comunió? La vida que persegueix el do de la comunió passa

per moments de creu, de silenci, de purificació; passa per aquelles nits fosques de l'ànima de què parlava sant Joan de la Creu.

Que ningú es menysvalori perquè acumuli més fracassos pastorals que èxits (concepte a revisar); que ningú s'atabali si les dificultats creixen; que ningú pensi que no serveix per a ser missioner o signe d'unitat. Aquelles nits del lloro són les bones nits en què podem repensar plantejaments, intuïcions i accions.

Benvingudes siguin les dificultats. Ens aporten un to de realisme que, de ben segur, no ens esperàvem, però que necessitàvem. No ho dubto. Déu no ens ofereix reptes insuperables. Resoldre la nostra pastoral en dos dies no és cosa ni habitual, ni recomanable, ni saludable. Tot demana el seu temps i, per tant, algunes nits fosques.

I encara més. Cal tornar a insistir sempre, per a qualsevol plantejament missioner, en la importància de buscar la complementaritat entre diversos factors, des dels circumstancials fins als personals. Les complexitats, en certs moments, no ens faciliten el descans, però ens apropen amb més cura a la realitat. Els qui són com lloros, repeteixen les coses sense esma: això és decadent. Els qui, per un excés de responsabilitat, passen nits i més nits com lloros —és a dir, sense dormir, bloquejats i tancats en els seus tretze, sense demanar ajuda— viuen capficats. Demanem, doncs, el do de la comunió; acceptem l'aportació missionera de tots els cristians, des de la mateixa infància. Així entreveurem, no ho dubto, un futur renovat.

Amb la meva benedicció i afecte,

† **Daniel Palau Valero**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Felicitació als mossens i personal de la diòcesi

Els sacerdots, delegats i personal del Bisbat de Lleida es van felicitar el Nadal en la tradicional trobada que es fa cada any a la seu del Bisbat i que, per primer cop, va presidir Mons. Daniel Palau. També va assistir a la trobada el bisbe emèrit Salvador Giménez, en el seu primer retorn a Lleida des de l'ordenació del seu successor. És la primera vegada que en un acte com aquest coincideixen un bisbe en exercici i dos bisbes emèrits,

Mons. Joan Piris i Mons. Salvador Giménez. El bisbe Daniel va agrair la vocació i la dedicació dels sacerdots més veterans al llarg de la seva vida i va animar sacerdots, delegats i personal laic a continuar treballant en la tasca de donar a conèixer l'Evangeli.

La celebració del Nadal també va servir per acomiadar Asun Besa que, als 92 anys, deixa la seva feina diària com a voluntària al Bisbat.

CAMINOS ABIERTOS

Pasar la noche en vela

Queridos diocesanos:

A todos nos ha pasado. Hay escenarios vitales que nos quitan el sueño. «¿Cómo haré esto? ¿Cómo saldrá esta propuesta? ¿Cómo explicaré aquello que me trae de cabeza?». En estos tiempos llenos de incertidumbres, se suma una más: la pastoral. Equivocarse es humano. No gusta, es incómodo. Evitar el error e instalarse en un quietismo pastoral revestido de una falsa prudencia puede ser mortífero. Quisiera, pues, en esta jornada de la Infancia Misionera y al inicio del Octavario de Oración por la Unidad de los Cristianos, profundizar en aquella expresión tan conocida: «pasar la noche en vela».

El dicho nos recuerda que, a veces, no hemos podido dormir. Hay preocupaciones que nos acompañan toda la vida, y algunas llegan a inquietarnos mucho. De hecho, sin embargo, las preocupaciones provienen de un acto de responsabilidad. En esto quisiera profundizar. El término responsabilidad no está de moda; todo el mundo reclama sus derechos y olvida un poco sus deberes, sus responsabilidades. Quienes son conscientes de lo que viven pueden tener, con facilidad, un celo intenso y óptimo, que les invita a ser consecuentes. Reclamo que, en nuestra misión, tengamos este ataque de coherencia entre lo que decimos, lo que hacemos y lo que proponemos.

Este deseo de vivir la comunión entre hermanos cristianos provenientes de diferentes confesiones provoca inquietudes. El dolor que causa la falta de unidad es real y no gusta. Vivir la unidad en la diversidad es un reto muy actual. Del mismo modo, entender toda nuestra vida como misión, desde la infancia, también es un gran desafío que nos invita a madurar, cada uno a su ritmo, sin olvidar que todos somos capaces de recibir y comunicar el Amor de Dios.

¿Por qué, pues, angustiarse cuando las propuestas misioneras no llegan a buen puerto? O, aún más, ¿por qué tardar tanto en disfrutar del don de la comunión? La vida que persigue el don de la comunión pasa por momentos de cruz, de silencio, de purificación; pasa por aquellas noches oscuras del alma de las que hablaba san Juan de la Cruz.

Que nadie se menosprecie porque acumule más fracasos pastorales que éxitos (concepto a revisar); que nadie se agobie si las dificultades crecen; que nadie piense que no sirve para ser misionero o signo de unidad. Aquellas noches del loro son las buenas noches en las que podemos repensar planteamientos, intuiciones y acciones.

Bienvenidas sean las dificultades. Nos aportan un tono de realismo que, sin duda, no esperábamos, pero que necesitábamos. No lo dudo. Dios no nos ofrece retos insuperables. Resolver nuestra pastoral en dos días no es algo ni habitual, ni recomendable, ni saludable. Todo requiere su tiempo y, por tanto, algunas noches oscuras.

Y aún más. Es necesario insistir siempre, para cualquier planteamiento misionero, en la importancia de buscar la complementariedad entre diversos factores, desde los circunstanciales hasta los personales. Las complejidades, en ciertos momentos, no nos facilitan el descanso, pero nos acercan con más cuidado a la realidad. Los que son como los loro repiten las cosas sin ánimo: eso es decadente. Los que, por un exceso de responsabilidad, pasan noches y más noches en vela —es decir, sin dormir, bloqueados y encerrados en su trece, sin pedir ayuda— viven obsesionados. Pidamos, pues, el don de la comunión; aceptemos la aportación misionera de todos los cristianos, desde la misma infancia. Así vislumbraremos, sin duda, un futuro renovado.

Con mi bendición y afecto,

† Daniel Palau Valero
Obispo de Lleida

Els Reis tornen a Sant Joan

L'església de Sant Joan es va omplir, el passat 17 de desembre, en l'acte de presentació pública del relleu de l'Adoració dels Reis, una obra que restitueix un element escultòric projectat a finals del segle XIX per al timpà de la porta lateral de l'església, i que permet recuperar el vincle històric entre aquest temple i la celebració de l'Epifania a la ciutat. L'acte posa el colofó al programa d'activitats organitzades amb motiu dels 130 anys de la consagració del nou temple de Sant Joan. A l'acte hi van participar el bisbe Daniel, el president de l'Associació de Reis Mags de Lleida, Òscar Caberol, i l'alcalde de Lleida, Fèlix Larrosa, a més de responsables de les empreses patrocinadores del projecte.

El projecte, impulsat per l'Associació Reixos de Lleida, parteix d'un esbós original de l'arquitecte Celestí Campmany, que ha estat reinterpretat i adaptat inicialment per l'escultor lleidatà Julià Morancho. A partir d'aquesta proposta, un equip d'alumnes i professors del centre ILERNA n'ha fet la digitalització en 3D, mentre que l'empresa Ingroup ha estat

l'encarregada de materialitzar el relleu mitjançant tecnologia d'impressió tridimensional.

El relleu de l'Adoració dels Reis, amb unes dimensions aproximades de 2,6 metres d'amplada per 1,2 d'alçada, romandrà exposat a l'interior de l'església fins a la Candelera, mentre es completen els tràmits necessaris per a la seva instal·lació definitiva al timpà lateral del temple, un espai concebut originalment per acollir aquesta obra escultòrica.

Millorar l'atenció al malalt i el benestar dels professionals

La Pastoral de la Salut va organitzar, el dijous 18 de desembre, la II Jornada PROSAC Lleida, una trobada formativa del grup de sanitaris cristians PROSAC, a la Casa de l'Església, que va tenir com

a objectiu reflexionar i aprofundir en la humanització de l'assistència sanitària. La jornada, adreçada a professionals de la salut, cuidadors i persones interessades, es va centrar en l'autocura i la gestió emocional, així com en la comunicació humanitzada, elements clau per millorar l'atenció al malalt i el benestar dels professionals. L'acte va ser moderat per Joan Viñas i va comptar amb les ponències de Jesús Pujol, metge, i Montse Gómez, infermera, mentre que el resum final va anar a càrrec de Joan Carretera, sj. La trobada va acabar amb una torronada en un ambient de convivència i cura compartida, reafirmant el compromís de PROSAC amb una sanitat més humana, basada en l'escolta, la comunicació i la comprensió de l'altre. El bisbe Daniel va ressaltar la necessitat de l'escolta i la de reconèixer Jesús per deixar-nos curar.

Antoni Gelonch presenta *Encara ets de missa?*

L'escriptor i activista cultural Antoni Gelonch va presentar a Lleida, el passat 18 de desembre, el seu darrer llibre, *Encara ets de missa?* La llibreria La Fatal es va omplir per assistir al diàleg que va mantenir l'autor amb el bisbe Daniel, que va presentar la seva obra davant un públic interessat en aquesta reflexió «personal i honesta» sobre la fe individual i col·lectiva.

D'altra banda, els alumnes de 4t d'ESO del Col·legi Episcopal han representat enguany el pessebre vivent als més petits del centre per reviuir el naixement de Jesús. A Alpicat, els nens i nenes de catequesi de Primera Comunió van portar el pessebre en un pelegrinatge amb els seus pares fins al tossal de la Corona.

Campanya d'Arrels per renovar pisos socials

Arrels Sant Ignasi ha emprès aquest Nadal la campanya «Fes d'aquest pis una llar», una iniciativa de captació de fons destinada a renovar i millorar alguns dels nou pisos de suport per a persones en situació d'exclusió social que té a Lleida amb una oferta de 22 places. La campanya té com a objectiu recaptar uns 12.000 euros per poder acomplir diverses reformes als domicilis per tal de fer-los més acollidors i que les persones residents puguin endegar un procés de recuperació integral. Tanmateix, l'entitat alerta que la crisi de l'habitatge «difícil» l'accés d'aquestes persones al mercat de lloguer i fa que

hagin de viure més temps als pisos de suport. La majoria dels usuaris dels pisos són persones que han viscut situacions de carrer. Rosa Majoral, directora d'Arrels, explica que «els pisos es van utilitzant i es van desgastant i per a nosaltres és important fer-hi un cert manteniment, fer canvis de mobiliari i reformar certes cuines», per això l'entitat reclama fons per a la campanya. Precisament, la iniciativa «Fes d'aquest pis una llar», és la continuació de la posada en marxa el 2022, «Moblem una llar, moblem una vida», a la qual es van recaptar més de 7.000 euros.

REFLEXIONS

Els que ploren (I)

La llàgrima és el llenguatge universal del sofriment. No és, simplement, una gota que raja de l'ull, un fenomen bioquímic. És un joc de llenguatge, té una profunda càrrega semàntica. Expressa el que portem a dins, sobretot si tenim l'audàcia de no censurar-la, de no avergonyir-nos d'ella i netejar-la tan aviat com sigui possible. Forma part del llenguatge gestual que, a voltes, és més significatiu i comunicatiu que la paraula.

El plor i el riure formen part de la vida humana. Com diu aquell savi de l'Antic Testament, hi ha un temps per riure i un temps per plorar. La vida està feta d'alegries i de tristeses. És ondulant. No és rectilínia, ni és un *continuum*. Hi ha talls, ruptures, discontinuïtats, fondalades molt profundes i cims molt elevats.

Quan som dalt del cim, sentim l'eufòria per haver-lo conquerit i gaudim del paisatge que esguardem sota els peus. Quan, en canvi, travessem un congost, experimentem por, fred, vertigen, desconcert i no sabem si ens en sortirem.

És il·lús imaginar que podem viure sense contrarietats, ni adversitats, ni desconforts. Només un infant s'ho pot creure. A la nostra edat, hem vist rajar llàgrimes i no precisament d'infants, sinó d'adults i d'ancians. Plorem per molts motius i no sempre per causes nobles.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

Gran resposta solidària al concert de Nadal de Càritas

El concert de Nadal solidari organitzat el passat 19 de desembre per Càritas Diocesana de Lleida a la Catedral va reunir una nombrosa afluència de públic, que va omplir el temple en una vetllada marcada per l'emoció, la música i el compromís solidari. L'acte va comptar amb la participació de la soprano Olga Farrando i de l'organista de la Basílica del Pilar de Saragossa, Juan San Martín, que van oferir un concert d'alt nivell artístic, amb un repertori cuidat i interpretacions que van connectar profundament amb el públic.

El concert, amb entrada gratuïta i aportació voluntària, tenia com a finalitat donar suport al projecte d'infància de Càritas, destinat a acompanyar nens i nenes en situació de vulnerabilitat del nostre territori. Les aportacions permetran reforçar aquests programes i continuar treballant per les oportunitats reals de futur de tots els infants.

D'altra banda, l'Auditori Enric Granados va acollir la interpretació per part de 170 veus de *El Messies* de Händel, una de les obres més emblemàtiques de la història de la música, sota la direcció de Xavier Pastrana. El bisbe Daniel va poder gaudir per primer cop d'aquest concert a Lleida.

Nomenaments

Monsenyor Daniel Palau Valero, bisbe de la Diòcesi de Lleida, ha signat el següents nomenaments:

- **P. Rafael García Mora, sj**, nomenat Rector de les parròquies de Sant Pere, apòstol, d'Alcanó; Sant Pere, apòstol, d'Alfés; Sant Llorenç, màrtir, de Soses; la Nativitat de la Mare de Déu, de Sunyer; i l'Assumpció de la Mare de Déu, de Torres de Segre, amb data 25.11.25.

- **Mn. Pau Fechoeta**, nomenat Arxipreste de l'arxiprestat Baix Segre del Bisbat de Lleida, amb data 09.12.25.
- **Mn. Pau Fechoeta**, nomenat Membre del Consell Presbiteral, amb data 09.12.25.
- **Mn. Pau Fechoeta**, nomenat Membre del Consell Pastoral, amb data 09.12.25.
- **Mn. Jaume Melcior Servat**, nomenat Membre del Consell Presbiteral, amb data 09.12.25.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

19. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [1S 15,16-23 / SI 49 / Mc 2,18-22]. Santa Agnès, vg. i mr.; sant Canut (†1086), rei de Dinamarca; sants Màrtir i Marta, i els seus fills Audifac i Àbac, mrs. (s. III); sants Gurmensind, prev., i Serveieu, monjo, mrs.

20. ■ Dimarts [1S 16,1-13 / SI 88 / Mc 2,23-28]. Sant Fabià, papa (romà, 236-250) i mr.; sant Sebastià, tribú ro-

mà mr. (303), patró de Palma de Mallorca.

21. ■ Dimecres [He 10,32-36 / SI 33 / Jo 17,11b-19]. Sants Fructuós (o Fruitós), bisbe de Tarragona i els seus diaques Auguri i Eulogi, mrs. (259).

22. ■ Dijous [1S 18,6-9;19,1-7 / SI 55 / Mc 3,7-12]. Sant Vicenç (Vicenç), diaca de Saragossa i mr. a València, nat a Osca (s. IIIIV); sant Anas-

tasi, monjo persa i mr.; sant Gaudenci, bisbe; beata Laura Vicuña, vg. salesiana.

23. □ Divendres [1S 24,3-21 / SI 56 / Mc 3,13-19]. Sant Ildelfons (†667), bisbe de Toledo, venerat a Zamora. Tortosa: ■ Sant Francesc Gil de Frederic i Sans, prev. i mr. a Tonquín (Indo-xina, 1745), nat a Tortosa. Esposalles de la Mare de Déu.

24. □ Dissabte [2S 1,1-4,11-12.17a. 19.23-27 / SI 79 / Mc 3,20-21]. Sant Francesc de Sales (Savoia, 1567-Lió, 1622), bisbe de Ginebra i dr. de l'Església, patró dels periodistes i els escriptors.

25. ■ Diumenge vinent, III de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Is 8,23b-9,3 / SI 26 / 1Co 1,10-13.17 / Mt 4,12-23 (o bé, més breu: 4,12-17)]. Sant Bretanió, bisbe; santa Elvira, vg. i mr.

Diumenge II de durant l'any (A)

COMENTARI

«Dono testimoni que aquest és el Fill de Déu»

Avui comencem el «temps durant l'any». Les lectures d'avui ens presenten aquell que serà el nostre Mestre i Senyor durant tot aquest temps. Primer afirma de Jesús que és *l'anyell de Déu que pren damunt seu el pecat del món*, que es carrega els nostres pecats per a esborrar-los. A continuació ens diu que qui l'ha enviat a batejar li digué: *Aquell sobre el qual veuràs que l'Esperit baixa i es posa, és el qui bateja amb l'Esperit Sant. Jo ho he vist i dono testimoni que aquest és el Fill de Déu*. Jesús, aquell home aparentment igual que els altres homes és el Salvador, el Fill de Déu, ple de l'Esperit Sant. Per això el seu baptisme sí que perdonarà els pecats no com el de Joan. Ell mateix afirma: *Jo vaig venir a batejar amb aigua perquè ell es manifestés a Israel*. Ara que ja ha afirmat que és el Fill de Déu que bateja amb Esperit Sant, Joan ja es retira. El mateix ens diu Isaïes. Parla del servent de Jahvé que nosaltres ho apliquem a Jesús perquè tot l'Antic Testament és com una gran profecia que es fa realitat en el Nou Testament. El profeta diu: *És massa poc que siguis el meu servent per a restablir les tribus de Jacob i fer tornar els supervivents d'Israel; t'he fet llum de tots els pobles perquè la meva salvació arribi d'un cap a l'altre de la terra*. Jesús, doncs, és la llum que ha d'il·luminar tots els pobles, no solament el poble d'Israel. Però no solament és la llum sinó que és el salvador de tot el món. Això no ho podia ser cap personatge de l'Antic Testament. Només aquell que és home i Déu alhora pot ser el salvador de tots els homes i dones de la terra. Sant Pau a la segona lectura afirma clarament que tota la comunitat de Corint són *els santificats en Jesucrist, cridats a ser-li consagrats, en unió amb tots els qui pertot arreu invoquen el nom de Jesucrist, el nostre Senyor*. Jesucrist és el Salvador, el Senyor, la Llum, el Fill de Déu. No busquem altres mestres que ens puguin il·luminar, no busquem altres senyors o altres salvadors perquè no existeixen. Jesucrist és l'únic Salvador, l'únic Senyor.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 49,3.5-6)

El Senyor em digué:
«Ets el meu servent, Israel, estic orgullós de tu.»
El Senyor m'ha format des del si de la mare perquè fos el seu servent i fes tornar el poble de Jacob, li reunís el poble d'Israel; m'he sentit honorat davant el Senyor, i el meu Déu ha estat la meva glòria; però ara ell em diu: «És massa poc que siguis el meu servent per restablir les tribus de Jacob i fer tornar els supervivents d'Israel; t'he fet llum de tots els pobles perquè la nova salvació arribi d'un cap a l'altre de la terra.»

► Salm responsorial (39)

R. *Aquí em teniu: Déu meu, vull fer la vostra voluntat.*

Tenia posada l'esperança en el Senyor, / i ell, inclinant-se cap a mi, / ha inspirat als meus llavis un càntic nou, / un himne de lloança al nostre Déu. R.

Però vós no voleu oblacions ni sacrificis, / i m'heu parlat a cau d'orella; / no exigiu l'holocaust ni l'expiació. R.

Per això us dic: «Aquí em teniu: / com està escrit de mi en el llibre, / Déu meu, vull fer la vostra voluntat, / guardo la vostra llei al fons del cor.» R.

Anuncio amb goig la salvació / davant el poble en dia de gran festa. / No puc deixar d'anunciar-la, / ho sabeu prou, Senyor. R.

► Lectura la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,1-3)

Pau, que per voler de Déu ha estat cridat a ser apòstol de Jesucrist, i el seu germà Sòstenes, a la comunitat de Déu que és a Corint, als santificats en Jesucrist, cridats a ser-li consagrats, en unió amb tots els qui pertot arreu invoquen el nom de Jesucrist, el nostre Senyor i el d'ells. Us desitjo la gràcia i la pau de Déu, el nostre Pare, i de Jesucrist, el Senyor.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 1,29-34)

En aquell temps, Joan veié que Jesús venia i digué:

«Mireu l'anyell de Déu, que pren damunt seu el pecat del món. És aquell de qui jo deia: Després de mi ve un home que m'ha passat davant, perquè, abans que jo, ell ja existia. Jo no sabia qui era, però vaig venir a batejar amb aigua perquè ell es manifestés a Israel.» Després Joan testificà: «He vist que l'Esperit baixava del cel com un colom i es posava damunt d'ell. Jo no sabia qui era, però el qui m'envià a batejar amb aigua em digué: «Aquell sobre el qual veuràs que l'Esperit baixa i es posa és el qui bateja amb l'Esperit Sant.» Jo ho he vist, i dono testimoni que aquest és el Fill de Déu.»

► Lectura del libro de Isaías (Is 49,3.5-6)

Me dijo el Señor:
«Tú eres mi siervo Israel, por medio de ti me glorificaré». Y ahora dice el Señor, el que me formó desde el vientre como siervo suyo, para que le devolviese a Jacob, para que le reuniera a Israel; he sido glorificado a los ojos de Dios. Y mi Dios era mi fuerza: «Es poco que seas mi siervo para restablecer las tribus de Jacob y traer de vuelta a los supervivientes de Israel. Te hago luz de las naciones, para que mi salvación alcance hasta el confín de la tierra.»

► Salmo responsorial (39)

R. *Aquí estoy, Señor, para hacer tu voluntad.*

Yo esperaba con ansia al Señor; / él se inclinó y escuchó mi grito. / Me puso en la boca un cántico nuevo, / un himno a nuestro Dios. R.

Tú no quieres sacrificios ni ofrendas, / y, en cambio, me abriste el oído; / no pides holocaustos ni sacrificios expiatorios; / entonces yo digo: «Aquí estoy». R.

Como está escrito en mi libro / para hacer tu voluntad. / Dios mío, lo quiero, y llevo tu ley en las entrañas. R.

He proclamado tu justicia / ante la gran asamblea; / no he cerrado los labios, Señor, tú lo sabes. R.

► Comienzo de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 1,1-3)

Pablo, llamado a ser apóstol de Jesucristo por voluntad de Dios, y Sóstenes, nuestro hermano, a la Iglesia de Dios que está en Corinto a los santificados por Jesucristo, llamados santos con todos los que en cualquier lugar invocan el nombre de nuestro Señor Jesucristo, Señor de ellos y nuestro: a vosotros, gracia y paz de parte de Dios nuestro Padre y del Señor Jesucristo.

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 1,29-34)

En aquel tiempo, al ver Juan a Jesús que venía hacia él, exclamó: «Este es el Cordero de Dios, que quita el pecado del mundo. Este es aquel de quien yo dije: «Tras de mí viene un hombre que está por delante de mí, porque existía antes que yo». Yo no lo conocía, pero he salido a bautizar con agua, para que sea manifestado a Israel». Y Juan dio testimonio diciendo: «He contemplado al Espíritu que bajaba del cielo como una paloma, y se posó sobre él. Yo no lo conocía, pero el que me envió a bautizar con agua me dijo: «Aquel sobre quien veas bajar el Espíritu y posarse sobre él, ese es el que bautiza con Espíritu Santo». Y yo lo he visto y he dado testimonio de que este es el Hijo de Dios.»